

Epy de Mye: Obyčejné fotky

GObyčejné fotky **Hmi**na stole leží,
Emisamí mladí lidé **C**jako jsem **D**já,
možná **G**jsou mi podobní a já **Hmi**dýchám jen stěží,
Cco z jejich očí **D**vyčíst se dá.

GČím dál víc, **Hmi**čekali spásu
a **Emi**cítili příchut **C**posledních **D**slok,
když **G**sepnula spoušť **Hmi**z nábojových pásů
Czačal psát dějiny **D**devětatřicátý **G**rok. **D, C, G**

Minulá doba se začala ztrácet,
křížené háky musely vlát,
železný vlak směr nucené práce
a jak umíral Mnichov víc nešlo se bát.

Bláznivý útěk z koberců smrti,
pět malých holek běží za další val,
ve čtrnácti letech už to nebyly děti,
jen náhoda určila, kdo se dostane dál.

Dvojitým bleskům nechtěl se vzdát,
a samotná smrtka mu chránila tvář,
chtěl střemhlavě létat, za útesy stát,
jako zlá kočka seknout tu šedou svatozář.

Ale namísto toho své piloty fotil
a kolikrát nestih je živé vyvolat,
a tak nebylo nutné zachytávat hrůzy,
jejich oči byly filmem, co se točí dokola.

Obyčejné fotky na stole leží,
samí mladí lidé jako jsem já,
možná jsou mi podobní a já dýchám jen stěží,
ze **C**zapadlých očí **D**všechno vyčíst se **G**dá. **D, C, G**
GÁ **D**na na na ... **C, G**